

[Pia Kjærsgaard]

Da spørgsmålet har principiel karakter, bedes ministeren koncentrere sig om at svare på, hvad der bliver spurgt om, i stedet for at oplyse spørgeren om regeringens holdning. I modsat fald må det opfattes, som om ministeren er enig med socialministeren i, at der under finanslovforhandlingerne »gives et eller andet« til Socialdemokratiet for at få dette partis tilslutning til finansloven.

Såfremt ministeren ønsker, at Fremskridtspartiet stemmer for finansloven, forventer vi naturligvis også, at regeringen accepterer dele af Fremskridtspartiets forslag til finansloven for 1988. Ministerens præcise svar er derfor særdeles interessant og afgørende for de endelige afstemninger om finansloven.

Spm. nr. S 559

Formanden:

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 559, der var stillet af Pia Kjærsgaard (FP) til statsministeren den 8. februar 1988, er taget tilbage af spørgeren den 24. februar 1988. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til statsministeren (8/2 88) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Har Danmark verdens højeste skattetryk og i bekræftende fald, hvordan kan det ske under en borgerlig regering, der påstår at føre en anden økonomisk politik end Socialdemokratiet?«

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 35. session 1987.

Af Udenrigsudvalget.
(Fremsat 10/2 88).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for nordisk samarbejde (Gammelgaard):

Må jeg som minister for nordisk samarbejde – det er i øvrigt første gang, jeg er på talerstolen

i denne egenskab – takke delegationen for beretningen om Nordisk Råds virksomhed.

Det nordiske samarbejde går en spændende tid i møde. Vi står over for nye udfordringer. Vi har fået en ny dimension i samarbejdet, Euro-padimensionen.

Norden har valgt forskellige løsninger, bl.a. på det handelspolitiske område. Derfor tiltrækker spørgsmålet om de nordiske lande og det nordiske samarbejdes tilknytning til den økonomiske integration i Europa sig stor og berettiget opmærksomhed. Det gælder både i de øvrige nordiske lande og i Danmark. 1992 kan blive et skelsættende år. Netop opbygningen af EF's indre marked med fri bevægelighed for arbejdskraft, varer, kapital og tjenester inden udgangen af 1992 er den EF-politik, som især har fået de nordiske lande til at tage deres forhold til EF op til fornyet overvejelse.

Det er regeringens holdning, at vi bør tilstræbe, at EF's indre marked også kommer til at omfatte EFTA-landene og især de nordiske lande. Målet bør være ét stort europæisk marked for 350 millioner. Det vil være en stor fordel for dansk erhvervsliv. Vi taler nemlig da om et hjemmemarked, der dækker knap 75 pct. af Danmarks samlede vareeksport. Det vil være en fordel for de øvrige nordiske landes erhvervsliv og økonomiske udvikling og for EFTA-landene. Det erkender man i de øvrige nordiske lande. Den norske regerings stortingsmelding og den svenske regerings proposition taler om, at landene må knyttes tættest muligt til EF's opbygning af det indre marked, uden at medlemskab dog er aktuelt. Der er allerede brugt mange kræfter på at overveje, hvordan de øvrige nordiske lande og resten af EFTA-landene kan deltage i indremarked-processen. Man har klart tilkendegivet, at EFTA-samarbejdet fortsat er den vigtigste kanal. Derefter følger det nordiske samarbejde i kraft af Danmarks EF-medlemskab og endelig de bilaterale forbindelser.

Danmark har med stort held bestræbt sig på at blive et bindeled mellem EF og Norden, et bindeled, som de øvrige lande netop nu betragter som en fordel. Det er klart erkendt i de nordiske lande, at de ikke kan deltage i EF's beslutningsproces. Fra dansk side havde vi gerne set, at der blev fundet praktiske veje til at inddrage de nordiske lande, så de ikke stod helt uden indflydelse på de regler, der skal gælde for det store europæiske marked.